

Ruusu-Risti-Seuran jäsenille.

Rakkaat ystävät!

Vuosikokouksissamme olemme alusta saakka kuulleet, että Ruusu-Risti-seuramme oli suunniteltu ritaristoksi, jonka jäsenet eri asteiden kautta läpikäisivät määrätyn älyllisen ja siveellisen kasvatusjärjestelmän, ja viime vuonna ilmestynyt kirja „Kadonnut Sana“ on vapaamuurariudesta selkoa tehdessään esittänyt tämänlaatuisen suunnitelman, jonka puolesta Ruusu-Risti-lehtikin on useita kertoja puhunut. Monet ryhmät ja monet jäsenet ovat niinikään vuosien vierissä jännityksellä sanoneet odottavansa sitä aikaa, jolloin Ruusu-Risti todella muodostuisi ritaristoksi ja ryhmätyössään omaksuisi järkipärisen, asteettaisen opetussuunnitelman, sillä järjestyksen puute tekee edistymisen älyllisissä ja henkisissä asioissakin sekä hitaaksi että vaikeaksi.

Ensimmäisessä kokouksessaan viime syksynä Ruusu-Ristin Neuvosto katsoi ajan tulleeeksi, jolloin seuramme voitaisiin organisoida ritaristoksi Johtajan ehdottamien periaatteiden mukaan. Pitkin viime talvea oli Johtaja Helsingin ryhmässä pitänyt esitelmää asiasta, kuvaillen seikkaperäisesti niitä näkökohtia, joita silmälläpitäen seuramme opetustyö olisi järjestettävä. Tärkeänä kohtana oli myös mainittava, että Ruusu-Risti täten toteuttaisi muodollisestikin osaltaan sitä alkuperäistä ohjelmaa, mikä Teosofisen Seuran perustajilla oli ja joka ohjelma muodollisesti raukesi 80-luvulla niiden mullistusten takia, jotka Coulomb- y.m. juttujen aikana tapahtuivat Teosofisessa Seurassa.

Johtajan esittämän työohjelman mukaan ryhmä- eli looshityö järjestettäisiin muodollisesti vanhojen vapaamuurarimysterioiden pohjalle, noudattamalla täten länsimailla yleisesti omaksuttua okkultista työtappaa. Mutta koska voimassa oleviin vapaamuurari-traditioneihin kuului, ettei naisilla ollut pääsyä veljeskuntaan, täytyi tässä kohden poiketa nykyisistä perinnäissäännöistä — nyt kun uusi aika on koittanut — ja omaksua se vapaampi ja samalla muinaisiin mysterioihin perustuva näkökanta, mikä on

n. s. yhteisvapaamuurariudella, joka sai alkunsa Parisissa 90-luvulla ja johon molemmilla sukupuolilla on vapaa pääsy. Vapaamuuraritraditsioihin kuului myös, että ainoastaan laillisesti täysikäiset saattoivat pyrkiä veljeskuntaan, mutta koska ihminen saattoi olla harras totuudenetsijä ennen ensimmäistä kolmatta ikävuottaan, oli tässäkin kohden poikettava nykyisistä perinnäissäännöistä ja vanhoihin mysterioihin nojautumalla avattava ovet niille, jotka olivat henkisesti täysikäisiä, vaikka heidän ruumiillinen käyttövälineensä vielä oli „alaikäinen“. Ja koska ei vielä ollut vapaamuurariutta, joka tätä seikkaa olisi huomioon ottanut, oli meidän omassa työohjelmassamme ensimmäisinä otettava tämä uusi askel ja siten julistettava vapaamuurariuksen täysin henkiseksi pyrkimykseksi. Tämä seikka sinään voi vaikuttaa, ettei mikään vapaamuurarijärjestö tunnusta meitä „laillisiksi vapaamuurareiksi“, jollei mahdollisesti yhteisvapaamuurariuden Korkein Neuvosto Parisissa ensi kesänä pidettävässä kokouksessaan hyväksy ja omaksu meidän ehdottamiamme lakimuutoksia. Vanhat vapaamuurarimuodot ovat näet tulleet meille ranskalaisen yhteisvapaamuurariuden välityksellä, ja kiittollisina siitä emme ilman painavaa syytä tahdo rikkoa väliämme sen kanssa. Sitä suurempaa iloa tuottaisi meille, jos Yhteisvapaamuurarijärjestö vastalahjana meiltä omaksuisi sen uuden hengen ja ne muutokset laissa ja muotomenoissa, jotka Suomen Ruusu-Risti voisi sille antaa. Tämänkin kiertokirjeen lähetämme sentähden sanotulle Neuvostolle.

Ruusu-Risti seuramme organisoituu tarkemmin sanoen seuraavasti:

1) Ruusu-Ristin jäsenet ovat joko irto-ryhmä-, looshi- (kerho-) jäseniä tai Ruusu-Risti- tai tempeliritareita.

2) Irtojäsenet ovat joko ulko- tai sisäjäseniä. Irtojäsen, joka ei ole käynyt vuosijuhlissa installoitumassa, on ulkojäsen, mutta niinpian kuin hän on installoitu, on hän sisäjäsen. Sisäjäsenenä on irtojäsen oikeutettu pyrkimään Ruusu-Ristin esoteeriseen ryhmään ja saamaan sitä ohjausta mietiskelyssä ynnä henkisessä elämässä, jota kirjeenvaihdon avulla voi antaa.

3) Ryhmäjäseniä ovat ne, ulko- tai sisäjäsenet jotka kuuluvat jo perustettuihin tai vasta perustettaviin Ruusu-Risti-ryhmiin, jotka ryhmät työskentelevät entiseen tapaan ilman vapaamuurariseremonioja.

4) Looshijäsenet ovat samalla vapaamuurareita. Vapaamuurariksi vihkiminen tapahtuu siinä looshissa, joka toimii jäsenen paikkakunnalla. Jos paikkakunnalla ei toimi looshia, on jäsen oikeutettu etsimään vihkimystä toisaalla toimivasta looshista, jonka kokouksiin hän voi säännöllisesti ottaa osaa.

5) Looshijäsenyys käsittää kolme astetta: oppipojan, ammattilaisen ja mestarimuurarin.

6) Looshijäsen on samoinkuin installoitu irto- tai ryhmäjäsen oikeutettu pyrkimään Ruusu-Ristin esoteeriseen ryhmään ja saamaan opastusta kirjeenvaihdon avulla.

7) Ruusu-Risti-ritariksi voi pyrkiä ainoastaan mestarimuurari; jollei hän ennen ole kuulunut esoteeriseen ryhmään, on hänen nyt liityttävä siihen. Ritarius käsittää kolme esoteerista astetta ja ritarinimi saavutetaan vasta kolmannessa.

8) Tempeliritareiksi kutsutaan ainoastaan Ruusu-Risti-ritareita. Tämäkin ritarius käsittää kolme esoteerista astetta.

9) Korkein eli kymmenes aste on ainoastaan Ruusu-Ristin Suur-Mestarilla.

10) Ruusu-Risti- ja tempeliritarius ovat vielä tulevaisuuden asioita; ne toteutuvat vasta sitten, kun ruvetaan rakentamaan esoteerista Ruusu-Risti-Tempeliä.

Kuten edellä esitetystä ohjelmasta selviää, on olemassa tärkeä esoteerinen syy, minkätähden ohjelman käytäntöön ottaminen on välttämätön: Ruusu-Risti-Tempelin rakentaminen on mahdoton ilman sitä perehtymistä seremonioiden maagilliseen kuvakieleen mikä vapaamuurarilooshissa saavutetaan. Selvä eksoteerinen syy, minkätähden uudistus ryhmälämässä on paikallaan, on taas se, että asteellinen opiskelu ja edistyminen siten käy mahdolliseksi.

Esoteerinen itsekasvatus vie kirjevaihdon avulla Ruusu-Risti-Tempelin kynnykselle, mutta ainoastaan harras yhteistyö mysterioiden luomisessa — jonka työn perusta on laskettu looshissa — vie esoteristit kynnyksen yli.

Kysykäämme nyt, missä määrin ja millä tavalla ylläoleva ohjelma on tällä hetkellä toteutettavissa. Täydellisen vapaamuurarilooshin tai vaikkapa alussa vain n. s. kolmion voivat näet perustaa ainoastaan mestarimuurarit. On kuitenkin luultavaa, että tänä keväänä jo tulee olemaan muutamia toimivia Ruusu-Risti-vapaamuurariloosheja, nim. Helsingissä, Jyväskylässä, Hämeenlinnassa ja Viipurissa, ja ennen pitkää voitane perustaa loosheja muutamiiin toisiin paikkoihin. Ne Ruusu-Ristin jäsenet jotka asuvat yllämainituissa paikoissa tai lähiseuduilla, voivat siis hetimiten pyrkiä looshijäseniksi, toisin sanoen vapaamuurareiksi. Lähempiä tietoja siitä, millä tavalla tämä tapahtuu, saavat he paikkakunnallaan toimivan looshin puheenjohtajalta. Ja jos he tekevät sen tänä keväänä, vapautetaan heidät tavanomaisista muodollisuuksista, ja heidät vihitään vapaamuurareiksi Ruusu-Ristin Johtajan suosituksella. Ne Ruusu-Ristin irtojäsenet taas, jotka eivät asu lähellä looshia, mutta tulevaisuutta silmällä pitäen — ajatellen esim. omalla paikkakunnallaan syntyvää looshia, jonka perustamiseen he tahtoisivat ottaa osaa — nyt jo haluavat tulla vapaamuurareiksi, voivat tänä keväänä Ruusu-Ristin vuosikokouksessa

helluntaina saada vapaamuurarivihkimyksen Helsingin looshissa, jos viimeistään huhtikuun ajalla lähetettävät kirjallisen anomuksen ynnä papinkirjan (tai siviilirekisterin antaman kirjan, jolleivat kuulu kirkkoon) Ruusu-Ristin Johtajalle. Entä miten menettelevät eri paikkakunnilla olevat Ruusu-Risti-ryhmät, jos haluavat muodostua loosheiksi? Jolleivät kaikki jäsenet voi saapua Ruusu-Ristin vuosikokoukseen Helsinkiin, valitsevat he joukostaan kolme, jotka heidän uskottuinaan matkustavat vuosikokoukseen ja Helsingissä vihitään; ryhmän päätös on ilmoitettava ja kolmen valitun anomus asianomaisine papinkirjoinen lähetettävä Johtajalle viimeistään huhtikuun 7 p:nä. Näistä kolmesta tulee paikkakunnalla muodostettavan kolmion (myöhemmin looshin) päävirkailijat.

Olkoon lopuksi vieläkin huomautettu, että tässä esitetty askel on vakava ja kauaskantava. Se ei ole kevytmielisesti tehtävä, sillä se tuo mukanaan paljon työtä, suuria uhrauksia sekä ajassa että rahassa. Vapaamuurarilooshin perustaminen ja ylläpito käy taloudellisesti raskaaksi, jolleivat jäsenet ole täynnä innostusta ja uhrimieltä, — ei sentähden, että olisi suuria veroja ulkomaille, jos yhteytemme Yhteisvapaamuurariuden kanssa säilyisi eheänä, sillä ne verot ovat sangen pienet, vaan sentähden, että järjestön ja looshin oma rakenne ja hoito vaatii arvokkaita ja kauniita muodollisuuksia, jotka eivät synny tyhjästä.

Niinkuin edellisestä lienee käynyt selville, tähtää työohjelmamme „Kadonnut Sana“ kirjan suunnitelman toteuttamiseen. Sen suunnitelman mukaisesti teosofinen liike, tässä tapauksessa Ruusu-Risti, — luo uutta henkeä nykyiseen vapaamuurariuteen samalla kuin vapaamuurarius antaa teosofiselle työlle vanhan ja hyväksi havaitun muodon. Tässä ei ole kysymystääkään siitä, niinkuin jotkut (vastustajat) ovat huolestuneina arvelleet, että teosofinen liike (Ruusu-Risti) olisi väsähtänyt ja etsisi tukea ja turvaa jostain muualta, vaan päin vastoin Ruusu-Risti teosofisen liikkeen alkuperäisen inspiratsioonin ylitsevuotavassa rikkaudessa etsii muotoja ja kanavia, jotka ovat omiensa järkipärisesti ohjaamaan sen eloa antavaa vettä ihmiskunnan kuivaan ja janoiseen peltoon, ilman että voimaa liiaksi tuhlautu.

Lukekoon jokainen jäsenemme tarkasti ja harkitsemalla yhä uudestaan kirjaa „Kadonnut Sana“.

Veljellisellä tervehdyksellä

Ruusu-Ristin Neuvosto

Pekka Ervast

Ruusu-Ristin vuosikokous pidetään tänä vuonna toukokuun 22—25 p:nä Helsingissä. Tarkempi ohjelma julkaistaan Ruusu-Risti-lehdessä tai lähetetään jäsenille.

Irtojäsenille huomautetaan, että Ruusu-Ristin Johtaja, kirjailija Pekka Ervast, os. Pilpala, vastaanottaa maaliskuun ajalla suoritettavat vapaehtoiset jäsenmaksut.